

Dopis preláta (31. ledna 2017)

První dopis Mons. Fernanda Ocárizze věřícím Opus Dei. Prelát připomíná, co vše se událo od 23. ledna, děkuje za modlitby a vzpomíná Mons. Javieru Echevarriú.

03.02.2017

Nejdražší, ať mi Ježíš chrání mé dcery a mé syny!

Jistě chápete, s jakým pohnutím vám píšu, když vás poprvé nazývám svými dcerami a svými syny. Od

samého večera pondělí 23. ledna mi vaše sestry a bratři v Římě začali říkat Otče. Činili tak s přirozeností a spontánností, které mě dojímaly. Mně to naopak trvalo skoro týden, než jsem se odvážil je někdy nazvat dcerami a syny; cítím se totiž zmatený, a zároveň jsem vděčný za tuto oddanost tak odvážnou a prostou. V Ježíši Kristu jsme všichni bratři a sestry, a zároveň jsem teďka Otcem onoho zástupu, který tvoří Opus Dei na celém světě: ohromného množství laiků, mužů a žen z nejrozmanitějších horizontů, a mnoha kněží, některých inkardinovaných v prelatuře, ostatních v nejrůznějších diecézích, kteří podléhají pouze svým příslušným biskupům, ale tvoří též součást této rodinky pevně sjednocené ke službě Církvi.

V těchto dnech mi přicházela na mysl ona slova sv. Pavla Korinťanům, která zdůrazňují, že Boží povolání

nás vždycky předchází, že nehledí na naši hloupost a slabost (srv. 1 Kor 1,27). Děkuji Bohu za klid, který mi dává a který bych si neuměl vysvětlit, kdyby nebylo vašich modliteb a blízkosti. Prosím – a prostě se mnou – Přesvatou Pannu, abychom byli vždy pevně sjednoceni tou jednotou, kterou dává Duch Svatý, Láska nekonečná.

Stále nás provází vzpomínka na dona Javiera, druhého nástupce svatého Josemaríi. To není přemýšlení o minulosti, patří to k dějinám Božího milosrdenství, které nějakým způsobem zůstávají v Církvi stále živé. Vzpomenout na dona Javiera tedy znamená zároveň obrátit zrak na sv. Josemaríu a bl. Álvara. Znamená to s hlubokou vděčností vzpomenout na člověka, který dal svůj život do služeb Díla jako dobrý syn dvou svatých a který nám nyní nadále pomáhá z nebe.

Každá generace křesťanů má vykoupit a posvětit dobu, ve které žije: proto je nutné, aby křesťané dovedli chápat a sdílet úzkosti ostatních lidí, sobě rovných, aby jim, s pomocí daru jazyků, pomohli poznat, jak mají odpovídat na působení Ducha svatého, na ten nepřetržitý proud bohatství Božského Srdce. Je na nás křesťanech, abychom světu, ke kterému patříme a ve kterém žijeme, v těchto dnech hlásali ono staré a zároveň nové poselství evangelia (Jít s Kristem, č. 132).

Dcery a synové moji, je to na nás, ztělesňovat každý den tuto apoštolskou tužbu našeho Zakladatele, uskutečňovat jeho heslo: *Omnes cum Petro ad Iesum per Mariam.*

Se vší láskou vám žehná

váš Otec

Fernando

Řím, 31. ledna 2017

pdf | dokument generován automaticky
z [https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/
dopis-prelat-opus-dei-leden-2017/](https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/dopis-prelat-opus-dei-leden-2017/)
(05.08.2025)